36

אסזסנג'alotcha בהעלותך

Numbers 8:1-12:16

8

- בורי יהוה אל־משה לאמר: spoke to Moses, saying:

front of the lampstand."

- דבר אל־אהרן ואמרת אליו בהעלתר את־הנרת אל־מול פני הַמַנוֹרָה יָאִירוּ שבעת הַנֵּרוֹת:
- ז וַיַעשׁ כֵּן אַהַרֹן אֵל־מוּל פִנֵי הַמְנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתְיה כְאֲשֶׁר צַוָּה יהוה את־משה:
- ווָה מַעשה הַמַנֹרָה מַקשה זָהָב עד־יַרְכָה עד־פַּרְחָה מַקשה הָוֹא בַּמַרְאֶה אֲשֶּׂר הֶרְאָה יְהֹוָהֹ אֶת־מֹשֶׂה כָּן עְשָׂה אֶת־הַמְנֹרָה:
- וכה־תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על־כַּל־בִּשֹׁלָם וָכַבַּסִוּ בַגְדֵיהֵם וַהְטַהַרוּ:
- וְלָקְחוֹ פָר בֶּן־בָּקֹר וּמַנְחָתוֹ סְלֶת בְּלוּלָה בַשְּׁמֵן וּפַר־שֵׁנֵי בֵן־בַּקר תַקָח לִחַטַאת:
- והקרבת את־הלולם לפני אהל מועד והקהלת את־כל־עדת בני ישראל:
- והקרבת את־הלוים לפני יהוה וסמכו בני
- לַעַבִּד אַת־עַבדַת יְהוָה:
- וָהַלְוִיָם יִסְמַכָּוּ אֲת־יִדֵיהֵם עַל רָאשׁ הַפַּרֵים וַעֲשֵּׁה אֲת־הָאֲחָׂד חַטַאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָהֹ לִיהֹוָה לְכַפַּר עַל־הַלְוִיִם:
  - והַעֶמְדָתָּ אֲת־הַלָּוִים לפנִי אַהַרוְ וַלפנִי בנִיו והַנִפּת אֹתָם תְנוּפָה
    - 14 והבדלת את־הלולם מתוך בני ישראל והיו לי הלונם:

- Speak to Aaron and say to him, "When you mount" the lamps, let the seven lamps give light at the
- Aaron did so; he mounted the lamps at the front of the lampstand, as הוהי had commanded Moses.—
- Now this is how the lampstand was made: it was hammered work of gold, hammered from base to petal. According to the pattern that הוהי had shown Moses, so was the lampstand made.
- :spoke to Moses, saying הוהי 5 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱל־מֹשֶה לֵּאמִר:
- ב: אַתְּהַרָּתְ אֹתְם: Take the Levites from among the Israelites and purify them.
  - This is what you shall do to them to purify them: sprinkle on them water of purification, and let them go over their whole body with a razor, and wash their clothes; thus they shall be purified.
  - Let them take a bull of the herd, and with it a meal offering of choice flour with oil mixed in, and you take a second bull of the herd for a sin offering.
  - You shall bring the Levites forward before the Tent of Meeting. Assemble the Israelite community leadership,*
  - 10 and bring the Levites forward before הוהי. Let the Israelites lay their hands upon the Levites,
- הוהי and let Aaron designate* the Levites before והֵנִיף אְהַרֹּן אַת־הַלְנִים תְנוּפָה לְפְנֵי יְהֹוֶה מֵאֶת בְּנֵי יְשׂרָאֵל וְהִיֹּי as an elevation offering from the Israelites, that they may perform the service of הוהי.
  - 12 The Levites shall now lay their hands upon the heads of the bulls: one shall be offered to הוהי as a sin offering and the other as a burnt offering, to make expiation for the Levites.
  - You shall place the Levites in attendance upon Aaron and his sons, and designate them as an elevation offering to הוהי.
  - Thus you shall set the Levites apart from the Israelites, and the Levites shall be Mine.

- 1 וַתְּדַבֵּר מַרִיָם וִאָהֵרוֹ בַמֹשֵׁה עַל־אדות הָאִשָּה הַכַשִּית אַשַר לָקח כִי־אַשַה כִשִּית לַקַח:
- Miriam and Aaron spoke against Moses because of the Cushite woman he had taken finto his household as his wife]: "He took a Cushite woman!"

They said, "Has הוהי spoken only through Moses? Has [God] not spoken through us as well?" הוהי

Suddenly הוהי called to Moses, Aaron, and Miriam,

"Come out, you three, to the Tent of Meeting." So

and Miriam!" The two of them came forward:

and [God] said, "Hear these My words: When

prophets of הוהי arise among you, I* make Myself

known to them in a vision, I speak with them in a

any other human being on earth.

the three of them went out.

- 2 ניאמרו הַרָק אָדָ־בַּמשׁה הַבַּר יָהוֹה הַלֹּא נִם־בַּנוּ דַבַּר וַיִשׁמַע
- Now Moses himself* was very humble, more so than : והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על־פני האדמה:
- וַיָּאמֵר יִהוֹה פִּתִאֹם אֶל־מֹשָה וְאֵל־אַהֵרוֹ וְאֶל־מִרְיָם צְאָוּ שַׁלְשַׂתְּכֶם אַל־אָהֵל מועד וַיַצאוּ שלשתם:
  - וַיַבֶּד יָהוָה בַּעְמַוּד עָלָן וַיַּעַמִד פַתַח הַאָהֵל וַיִּקְרָא אַהַרן וּמַריַם came down in a pillar of cloud, stopped at the entrance of the Tent, and called out, "Aaron ניצאו שניהם:
  - ויאמר שמעו־נא דברי אם־יהיה נביאלם יהוה במראה אליו
    - אַתוַלָּע בַּחַלְוֹם אַדַבֵּר־בִּוֹ:
    - Not so with My servant Moses; he is trusted :איכן עבדי משה בכליביתי נאמן הוא: throughout My household.

dream.

heard it.

- 8 פה אַל־פָּה אַדַבַּר־בּוֹ וּמַרָאָה וַלָּא בַחִידֹת וּתְמַנָת יְהוָה יָבִּיט וּמַהוֹעָ לא יַרַאתֶם לַדַבַּר בַּעבַדִּי בַמֹּשֵׁה:
- With him I speak mouth to mouth, plainly and not in riddles, and he beholds the likeness of הוהי. How then did you not shrink from speaking against My servant Moses!"
  - 9 Still incensed with them, הוהי departed.

אַל־מַריַם וַהְנַה מַצרעת:

- אַהֶּרֶן הַיָּפֶן אָהֶרֶן בּעלָ הַיָּפֶן אָהֶרֶן 10 As the cloud withdrew from the Tent, there was Miriam stricken with snow-white scales!* When Aaron turned toward Miriam, he saw that she was stricken with scales.
- ווֹלאָת מְשָׁר אַדְיֹלָא תְשָׁת עָלְינוֹ חַלָּאת אֲשֶׁר (וְיֹאַלְ־לָא תְשָׁת עָלִינוֹ חַלָּאת אֲשֶׁר (וִיאמר אַהַרן אַל־משָה בִּי אֲדֹלִי אַל־יְלָא תְשָׁת עָלִינוֹ חַלָּאת אֲשֶׁר 11 And Aaron said to Moses, "O my lord, account not נוֹאַלְנוּ וַאֲשֵׂר חָטָאנוּ:
- to us the sin which we committed in our folly. בשרו: אל וואכל חצי בשרו: 12 Let her not be like a stillbirth which emerges
- - from its mother's womb with half its flesh eaten away!'

  - גא לָה לָא רָפָא נָא לָה: So Moses cried out to הוהי, saying, "O God, pray heal her!"
- יַמִים תַּסֶגֶר שַבעת יַמִים מחוץ לַמַחַלָה וַאַחַר תַאַסף:
- אם בעת said to Moses, "If her father spat in her נ"אמר יהוֹה אַל־משה ואַבְּיה הַלֹּא תַכְּלֶם שבעת face, would she not bear her shame for seven days? Let her be shut out of camp for seven days, and then let her be readmitted."
- 15 וַתְּסָגֶר מִרְיָם מִחְוּץ לְמַחֵנָה שֹבְעָת יָמֵים וִהַעָם לֹא נַלַע עִד־הַאַסַף מרים:
  - So Miriam was shut out of camp seven days; and the people did not march on until Miriam was readmitted.

purified them and designated them as an elevation service of the Tent of Meeting, once you have

the male first-born of the Israelites. place of all the first issue of the womb, of all the Israelites: I have taken them for Myself in

them to Myself at the time that I smote every [male] first-born in the land of Egypt. human as well as beast, is Mine; I consecrated For every male first-born among the Israelites, בי לי כלי בכל י בקר בון בבני מוראל באורם ובבובמה דילם הבתי

first-born of the Israelites;

too near the sanctuary. no plague may afflict the Israelites for coming* and to make expiation for the Israelites, so that service for the Israelites in the Tent of Meeting the Levites to Aaron and his sons, to perform the

Levites, so the Israelites did with them. as Ani had commanded Moses in regard to the leadership* did with the Levites accordingly; just

tnem to purify them. offering before 7717, and Aaron made expiation for clothes; and Aaron designated them as an elevation רבו נגונוגאון באַבוּ סוֹבְלָבוֹ סוֹבְלָבוֹ בּיִוֹבְיִם בּיִבְלָבִי בּיִבְרָבִים בּיִבְרָבִים בּיִבְרָבִים בּיב

regard to the Levites, so they did to them. and his sons. As Till had commanded Moses in their service in the Tent of Meeting, under Aaron

:Saying: גאבוֹר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׂה לֵאמִר: בא וַיְּדְבָּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׂה לֵאמִר:

force in the service of the Tent of Meeting; years of age up they shall participate in the work This is the rule for the Levites. From twenty-five איז אימן ללְנָיִם מִבֶּּן חְׁמַשׁ וְעָשְׁוִיִים שְנִהֹ (מַעְלָה יִבֹּרֹא לִּבְרָא צָבָא צָבָא

work force and shall serve no more. רובולן הוא they shall retire from the see of fifty they shall retire from the from the see of fifty they shall retire from the

of Meeting by standing guard, but they shall perform no labor. Thus you shall deal with the Levites in regard to their duties.

אתם תנופה: אָר יִאָּהָרִילִילָ בֹלְאָר הַלְלִבֶּם בְּעָבֶר spall be qualified for the Levites shall be qualified for the

דכור כל מבני ישראל לקותי אתם לי:

כל-בכור באָרֶץ מצְלִים הקרָיִם הקרָיִם אַתָּם לָי:

אָר זאָקר אָת־הַלְיִנְים תְּחָה Lake the Levites instead of every male איז אָר יואָליים הַלּיר הָלָנִיר הַבְּנֶנִי יִשְׂרָאֵלִ:

וֹלֵא יִרְלֶּה בַּבְּלֶנִי יִשְׂרָאֵלְ כָּלֶנְ בְּנָשֶׁת בְּנְיִ-יִשְׁרָאֶלְ אֶלְ-הַלְּבָתִה: לְאַבֶּר אַת־עַבְּתְ בְּנֶיִי בְּעָבָּתְ בְּאָבֵילִ מִנְאָר וּלְכַפָּר עָּלִר בְּנָיִ יִשְׂבָאַל assism among itse literation I savigative succession and the large literation in the large literation assign (אֶנוֹלְנִי אֶנִר הַלִּלְנִים וְנִאָנִילָוֹנִים וְלִאָנִינִן וּלְבֶּלָנִי מִעוּנִילֶ בַּנִּי נִשְׁתִּילֵי

יְהְוָה אָתִּרְמִשְּׁהְ לַלְנִיִּם כַּוֹרֶעְשָׁוּ לָהָם בָּנָי יִשְׂרָאֶלִי:

לְפְּנֵי יְהְוְהַ וְיְכְפֶּר עֲלֵיהָם אַתְּרֶן לְמִתְּרָם:

الْرَوْدُ، حُدِّدًا حَمَّهُمْ لِمَاْتِ ذَبِيلًا مُلاَـمِهُنِ مُرْـبَارِٰزُمَ قُلْ مُهَا، ذِبَاْت: אָרַיַלוּלִים לַעֲּלֵרָ אֶת־עָלַרָרָתִם בְּאָהָל מוֹעָד לִפְנָּיִי אַהְרָלְיִתִם בְּאָהָל מוֹעָד לִפְנָיִי אַהרַל

בּאַבגַע אָנוֹץ מוּאָר:

प्रदेक्तंप दद्विव चंद्रात्वंद्वपूर्वे

6

elders and stationed them around the Tent. the people. He gathered seventy of the people's ot הוהי to words of the words out and reported the words of הוהי אל וניקבר אֶל־הַלָם אָת הַבְרֶי יְהֹוֶה וַיֶּאֱסֶף שֹבְעָים אִישֹ

ecstasy,* but did not continue. when the spirit rested upon them, they spoke in put it upon the seventy participating elders. And him, hin drew upon the spirit that was on him and to אָלֶוֹ וֹלָגַבֶּר אָלִין וֹלָאבֶל בְּוֹרְהָיִלְ אֵשֶׁר אַלִיר יִבְּיָר ִ עַוְרִי בְּעָבָּר בְּעָרָ בְּעָבָר

spoke in ecstasy* in the camp. put they had not gone out to the Tent-and they rested upon them—they were among those recorded, other Medad, had remained in camp; yet the spirit រប្រជាជ្ញា បានប្រជាជ្ញា ប្រជាជ្ញា ប្រជ្ញា ប្រជាជ្ញា ប្រជ្ញា ប្រជាជ្ញា ប្រជ្ញា ប្រជាជ្ញា ប្រាជ្ញា ប្រជាជ្ញា ប្រជាជ្ជ

"Eldad and Medad are acting the prophet in the gniyes, səsoM blot bns tuo nat *ז האבistisand און דב וַיַּרֶץ הַנָּעֶר וַיַּנָּד לְמִשֶּׂה וִיֹּאִמֶּר אֶלְהַּד וּמֵילִד מְתְוָבָאָים

youth, spoke up and said, "My lord Moses, restrain sių trom fili gaitų dauk Moses, attendant from his son ot Nun, Moses' attendant from his

account? Would that all זהוה's people were prophets, that זהוה put [the divine] spirit upon עm no qu אַקה לֵי הַלִּי יָהוֹן or but Moses said to him, "Are you wrought up on my איז הי לי הלי יהוֹן כָל־עָם יְהוֹה וְבִיּצִים

elders of Israel. 30 Moses then reentered the camp together with the נֵיִאְקָר הַנְּאַ לֶּרְ הַנָּאַ וָוֹקָנָי הָוֹּאַ זָוֹקָנָי

that side, all around the camp, and some two cubits deep on the ground. journey on this side and about a day's journey on sea and strewed them over the camp, about a day's the training the swept quail from the train at a wind from the swept quail from the

out all around the camp. gathered least had ten omers-and they spread them night and all the next day-even the one who And day and that day quail all that day et to gathering quail all that day and

a very severe plague. against the people and this struck the people with chewed,* when the anger of 7777 blazed forth

the people who had the craving were buried there.

Hazeroth. When they were in Hazeroth,

:រប្បវិភិជ្ជិត វិទ្ធិរក្ស វិទ្ធិរក្ស វិទ្ធិរក្ស វិទ្ធិរក្ស វិទ្ធិរក្ស វិទ្ធិរក្ស វិទ្ធិរក្ស វិទ្ធិរក្ស វិទ្ធិរក

מוּצְלֵּגְּ עַלְּם נְגְּאֶׁעֶב אָעַנָם סְבִּגְּבָע עַאָּעֵבְ:

נגען גל-שבענים איש הזקקנים ניהי בבנית עליהם הוהו

וֹגְעוֹנֹבֹאוּ וֹלָא גַּסָפוּ:

ניתנבאו במחנה: מגגר נענח עלהם הליות והמה בכתלים ולא יצאו האההלה

כּגַיִּתְן יְּתְנֶת אֶתַירוּתְוֹ עֶלֵינֶם:

בואובא: כֹבַבְרֵב גִּנִם כְּעַ וּכִבְבַבְרֵב גִנְם כְּעַ סִבֹּגבִנִע עַמִּעַוֹנִי וּכִאַמִעַנִּם מַּבְ-פֹּנָג

אָת-הַשִּׂלְוּ הַמַּמִּלְּיִם אָסָף צְּשְׁרָה הֲמָרֶיִם וּיִשִּׂמְהִוּ לָהָם שָּׁמִוּתַ סְבִיבְוֹתַ

אסינ The meat was still between their teeth, not yet הַבְשֶׂר עִלְבֶּל בֵּין שֹנִיקֶם מֶרֶם יִכְּרֶת וָאָף יְהֹוֹה הַרָּה בַעָּם וַיִּרֶ

יְּחְנָּיִ בַּעָּם מַכַּּה רַבָּה מַאָר:

אָם דוֹאָל הַ לַילַוֹע הַוֹאַנָּה בּישְׁם לְבֶלוֹיג אָמ־דוֹטָס אָל That place was named Kibroth-hattaavah,* because

77

- 1 וַיִּדַבַּר יִהֹוָה אֵל־משָה בִמִּדְבַּר־סִינִי בַשׁנָּה הַשַּׁנִית לְצֵאתָם מֵאַרֵץ מצרים בחדש הראשון לאמר:
- spoke to Moses in the wilderness of Sinai, on the first new moon of the second year following the exodus from the land of Egypt, saying:

  - במוֹעֵרוֹ: בְיִישֹׂרָאָל אֶת־הַפְּסָח בְמוֹעֲדוֹ: 2 Let the Israelite people offer the passover sacrifice at its set time:
- ז בַּאַרְבַּעָה עשַר־יוֹם בַּחֹבֶשׁ הָזֶה בַּין הַעַרְבַּיָם תַעשׁוּ אֹתוֹ בַּמֹעָדְוֹ ככל־חַקתִיו וּכְכָל־מִשְׁפָּטִיו תַּעֲשִׁוּ אֹתְוֹ:
- you shall offer it on the fourteenth day of this month, at twilight, at its set time; you shall offer it in accordance with all its rules and

  - . וְיִדְבֵּר מֹשֵה אֵל־בְנֵי יְשֵׁרְאֵל לְעָשֵׂת הַפְּסַח: 4 Moses instructed the Israelites to offer the passover sacrifice:
- וַיַעשוּ אַת־הַפַּסָח בַּרִאשוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשׁר יְוֹם לַחְדֶשׁ בְּין הְעַרְבְּיִם 5 בַּמִדְבַּר סִינִי כַּכֿל אֲשֵׂר צַוָּה יְהוֹה אֱת־מֹשֵׁה כַּן עְשׁוּ בַּנֵי
  - and they offered the passover sacrifice in the first month, on the fourteenth day of the month, at twilight, in the wilderness of Sinai, Just as had commanded Moses, so the Israelites did.
- הפסח אלם ולא־יַכלוּ לעשׂת־הְפַסח (יִהיֹּ אָנַשֹּׁים אָשֹׁר הַיִּוּ טְמַאִים לְנַפְשׁ אַרְם וַלְא־יַכלוּ לעשׂת־הָפְסַח 6 But there were some householders* who were impure בַּיִוֹם הַהָּוֹא וַיָּקְרָב"וּ לְפָנֵי מֹשֵׁה וַלְפָנֵי אָהֶרוֹ בַּיִּוֹם הַהְוֹא:
  - by reason of a corpse and could not offer the passover sacrifice on that day. Appearing that same day before Moses and Aaron.
  - וֹיאמרוּ האנשים ההמה אליו אנחנוּ טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את־קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל:
- those householders* said to them,* "Impure though we are by reason of a corpse, why must we be debarred from presenting הוהי's offering at its set time with the rest of the Israelites?"
- 8 Moses said to them, "Stand by, and let me hear what instructions הוהי gives about you."

  - :spoke to Moses, saying וַיְדַבֶּר יְהוֹהָ אֶל־מֹשָׁה לֵאמֹר:
- 10 דבר אל־בני ישראל לאמר איש איש כי־יהיה־טמא | לנפש או 10 בַּלֵּרֶךָ רִחֹקָה לָכָם אָו לִדרְתַילֵם וִעְשָׁה פַּסָח לַיהוָה:
- Speak to the Israelite people, saying: When any party—whether you or your posterity—who is defiled by a corpse or is on a long journey would offer a passover sacrifice to הוהי,
  - על־מצות ומררים יאכלהו:
  - יַשְשוּ אֹתְוֹ בִּין הָעָרְבִיִם יָצָשׁוּ אֹתְוֹ בּחֹבֵשׁ הַשַּׁנִי בְאַרְבִּעָה עָשֶׁר יָוֹם בִין הָעָרְבִיִם יָצָשׁוּ אֹתְוֹ 11 they shall offer it in the second month, on the fourteenth day of the month, at twilight. They shall eat it with unleavened bread and bitter herbs.
- מתנוֹ עדבליקר ועצם לא ישברויבו ככל־חקת הפסח 12 and they shall not leave any of it over until יעשו אתו:
  - morning. They shall not break a bone of it. They shall offer it in strict accord with the law of the passover sacrifice.
- וָנָכַרְתָה אָשֶׁר־הּוֹא טָהּוֹר וּבַדֶּרֶךָ לֹא־הַיָּה וְחַדֵּל לְעַשִּׁוֹת הַפְּּסֶח וָנָכַרְתָה הַנַפַש הַהוא מַעמַיה כִי ו קרבון יְהוֹה לֹא הִקרִיב בִּמֹעֵדוֹ חֵטְאוֹ ישא האיש ההוא:
  - 13 But if any party who is pure and not on a journey refrains from offering the passover sacrifice, that person shall be cut off from kin, for 'הוה's offering was not presented at its set time; that party shall bear the guilt.

- 12 Did I produce all these people, did I engender הַאָנכִי הַלְיתִים הַּוֶֹּה אְם־אָנכִי יִלְדְתִיהוּ כִּי־תֹאמַר אַלִי עַאָהוּ בַחֵילָךָ כַּאֲשֶּׂר יִשִׂא הָאֹמֵן אֶת־הַינֹק עָל הָאֲדָלָה אֲשֶׂר נשבעת לאבתיו:
  - them, that You should say to me, 'Carry them in your bosom as a caregiver carries an infant,' to
- 13 מאין לי בשר לתת לכל־העם הזה כי־יבכו עלי לאמר תנה־לנו בשר ונאכלה:
- 14 I cannot carry all this people by myself, for it
- 15 ואם־כַכָה | אַת־עשה לִּי הַרְגַנִי נַאֹ הַרֹג אַם־מצַאתי חוַ בעינַיךַ ואל־אַרִאַה בְּרֶעָתִי:
- יַלַעת כִּי־הַם זָקנֵי הַעם וַשֹּטַרֵיו וַלַקְחַת אֹתַם אַל־אָהֵל מועד והתיצבו שם עמך:
  - עליהם ונשאו אתר במשא העם ולא־תשא אתה לבהר:
- 18 And say to the people: Purify yourselves* for נאַל־הַלָּם הַאַלּר הַתְקְהָשׁוּ לְמַחָרְ (אַכְלְתַם בְּשֶׁר כִּי בְּכִיתֶם בֹּאַוֹנֶי יְהוֹה לֵאמֹר מִי יָאַכַלְנוֹ בַּשַׂר כִי־טוֹב לְנוּ בַּמַצְרַיָם וְנַתְּן יְהוַה לָכֵם בָּשַׂר וַאֲכַלְתָם:
- 19 לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא | חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום:
  - כי־מאַסתַם אַת־יַהוֹה אַשַר בקרבכם וַתבכוּ לפניוֹ לאמר למה זַה יצאנו ממצרים:
  - 21 ניאמר משה ששימאות אַלף רגלי העם אשר אַנכי בקרבו ואתה אַמַרָת בַּשַׂר אֶתָן לָהֶם וִאָכְלִוּ חִדֶשׁ יָמִים:
- 22 הַצָּאן וּבַקָּר יִשַּׁחָט לָהָם וּמַצָּא לָהָם אָם אַת־כַּל־הָנֵי הַיָּם יַאָסַף לָהֶם וּמַצַא לָהֵם:
- 23 וַלָּאמֶר יְהֹוָהׁ אֶל־מֹשֶׁה הֲיָד יְהֹוָה תִּקצֵר עַתָּה תִרְאָה הֲיִקרְךְ דְבָרִי

- the land that You have promised on oath to their
- Where am I to get meat to give to all this people, when they whine before me and say, 'Give us meat to eat!'
- is too much for me.
- If You would deal thus with me, kill me rather, I beg You, and let me see no more of my wretchedness!"
- said to Moses, "Gather for Me seventy of נ"אמר יהוֹה אַל־מֹשֶׂה אָספְה־דֹּי שבעים אישׁ מזקני ישראל אַשר Israel's elders of whom you have experience as elders and officers of the people, and bring them to the Tent of Meeting and let them take their place there with you.
- יוַרָּבְרְתִי עִמְךָ שֶׁם וְאָצֵּלְתִי מִן־הַרְוּח אֲשֶׁר עְלֶּיךְ וְשַׁמְתִי 17 I will come down and speak with you there, and I will draw upon the spirit that is on you and put it upon them; they shall share the burden of the people with you, and you shall not bear it alone.
  - tomorrow and you shall eat meat, for you have kept whining before הוהי and saying, 'If only we had meat to eat! Indeed, we were better off in Egypt!' will give you meat and you shall eat.
  - You shall eat not one day, not two, not even five days or ten or twenty.
- עד ו חדש ימים עד אשר־יצא מאפלם והיה לכם לזרא יעו 20 but a whole month, until it comes out of your nostrils and becomes loathsome to you. For you have rejected הוהי who is among you, by whining before [God] and saying, 'Oh, why did we ever leave Egypt!""
  - But Moses said, "The people who are with me* number six hundred thousand foot soldiers; yet You say, 'I will give them enough meat to eat for a whole month.'
  - Could enough flocks and herds be slaughtered to suffice them? Or could all the fish of the sea be gathered for them to suffice them?"
  - And הוהי answered Moses, "Is there a limit to 'הוה's power?* You shall soon see whether what I have said happens to you or not!"

you, whether stranger or citizen of the country. the passover sacrifice. There shall be one law for offered in accordance with the rules and rites of offer a passover sacrifice to 7717, it must be אול קרי זֶלָה לַרְ וְלֶשְׁה לַּסְּׁלְ לֵיהוֹלָה בְּחָקְת הַפְּסָוּ בּמִשְׁפְּסָוּ אַ And when a stranger who resides with you would

Tabernacle in the likeness of fire until morning. Pact; and in the evening it rested over the cloud covered the Tabernacle, the Tent of the אָתי הַמִשְלוֹ הֶקּרָוֹ אָהַדְיִםשְׁלוֹ אָהָדָי Dn the day that the Tabernacle was set up, the הַאָרָוֹל אָהֶדָ

Tent, the Tent, the Toud lifted from the Tent, the cloud lifted from the Tent, the Tent, the Tent, the Tent, the

wonjq make camp. spot where the cloud settled, there the Israelites Israelites would set out accordingly; and at the

remained encamped as long as the cloud stayed over and at a command of 7717 they made camp: they ياليا مُركِية بيانا بَايَاد (Ar a command of ،يابا بالجار أولا بيانا بالبار أولا يرانا بالبار أولا بالبار أولا

did not journey on. days, the Israelites observed 'הוה's mandate and אופוס בוליאָלין קיניאָלין קעפת Ta When the cloud lingered over the Tabernacle many

.הוהי fo bnsmmoo encamped at a command of 'hih, and broke camp at a Tabernacle for but a few days, they remained

whenever the cloud lifted, they would break camp. cloud lifted in the morning. Day or night,

did not set out; only when it lifted did they Tabernacle—the Israelites remained encamped and year-however long the cloud lingered over the

mandate at ארוה's bidding through Moses. trom 1717 they droke camp; they observed 7717's On a sign from הוה לאסי הוהי לאסי הוהי להיה לאסי הוהי לאסי בא "עליפי יהוהי יחלור ועליפי יהוה יקער אָמרבשׂמֶרֶה יהוֹה שַׁמִררּ

כּו גֹמַמֶּע עַכּיִׁע אַעַע גִעִּגָּע לָכָּם וֹלַנָּג נּלְאָזִנָּע עַאָּבֶּא:

וּבֹגַּנְבׁ גִּעִיגִּע גַּלְיַנִעִּמְלָּוֹ כִּעִנִאַעַיאָמָ גַּרִבְּלַנִי:

אמי קילה המלך יבקני המראחד שו הן יקילה המלך הקלון יבקני המלך העלין הבקני העלין היבקר העלין הקליד האמי לילה:

וכמלום אַשֶּׁר יִשְׂכָּוֹ־שִׁם הַעֶּלֶן שָּׁם יִחָרָי בְּנָי יִשְׂרָאֶלִ:

نطرخا يتلاثا لالإسترطاحا يتأذا:

אָת־מִשְׂמֶנֶת יְהֹוָה וְלָא יִסְּעוּ:

וְעָלְ-פֶּי יְהֹוֹה יִסְעוּ:

אֹנְ יְנְעֵם נְלְיֶלְנִי נְנְאֵלְנִי נִיּמְלְנִי נִיּמְלֵּן נִיָּסְמִי: And at such times as the cloud stayed from evening. كا رَبُّ لللهُ البَيْرِةِ بَرَهُرَادُ بَرَهُرَادُ بَرَهُرَا بَرَهُرَا بَرَهُرَا بَرَهُرَا وَرَهُرَا وَرَهُرَا

اَلَاثَةَ لَـٰدُرْ مِنْ لِكُمْ يَكُمُ اللَّهُ اللَّهُ مِنْ لِللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ s το throm s το system it was the was two days or a month or a

עַל־פָּי יְהֹוֶה בִּיִּד־מֹעַוֶה:

10

:Roses, saying: ז וְיִרְבָּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׂה לֵאמִר:

divisions in motion. [military bodies of] the community and to set the hammered work. They shall serve you to summon अर्थेत प्रेति प्राप्त प्रोप्तर प्रोप्तरीय प्रतिप्राप्त प्रोप्तर प्राप्तर प्राप्त स्वर्ध स्वयन स्वयन स्वयन स्वयन

הַעַלָּה וּלְמַסָע אָת־הַמַהַנְוֹת:

moved on from camp. אס אס אל און איז אלי יהוָה אַלייהַם ילקס בְּנָסְאָם מוּרַהְיִּמָה בּנָסְאָם מוּרַהְמַהְנָה אַל אווי 34 and ארוהי אל און איז איז יוקים בְנָסָאָם מוּרַהְמַהְנָה;

scattered, And may Your foes flee before You! say:Advance, O 7717 !May Your enemies be אינקיר בְּנָסָעָ הַאָּגַרְן נַלָּאַמֶר מִשְּׂהְ קּנְּמָה אוֹה Men the Ark was to set out, Moses would

!shasho are Israel's myriads of thousands!

וֹנְינָסוּ מִשְּׁנְאֵיגַ מִפּּנִיגַ:

נ : אָמָר שוֹּבָה יְהֹוָה הָבְבָנִית אַלְפָּי יִשְׁרָאַל. אַלַבְּי אַמְרַ שוֹּבָה יְהוֹה רְבָבָנִת אַלְפָּי יִשְׁרָאַל. ס • And when it halted, he would say: * Return, O

broke out against them, ravaging the outskirts of הוהי הפמדל הeard and was incensed: a fire of הוהי

.nwob baib dire fire died down.

7777 had broken out against them. That place was named Taberah,* because a fire of Taberah,* because a fire of

"If only we had meat to eat! craving; and then the Israelites wept and said,

onions, and the garlic. Egypt, the cucumbers, the melons, the leeks, the

all! Nothing but this manna to look to!" ts gullets are shriveled. There is nothing at 8 آرپرېتا زوښند بيرښت پخ جزېږ پرځ- توړا رېږيد:

ה וְהַבָּוֹלְ בִוָּרִע־נָּר אָנִא וְעָינִי בְּעֶרוּ הַבּרִלְהוּ . Now the manna was like coriander seed, and in color it was like bdellium.

it in a pot, and make it into cakes. It tasted between millstones or pound it in a mortar, boil The people would go about and gather it, grind it. א מוֹמוֹ הַלְּם וְלָקֹםוֹ וְמָהָנִי בְּחָדִינִם אַוֹ הַבֹּי בַּמִדֹלָה וּבִשְׂלִי בְּפִרְיּרַ

would fall upon it. אי the camp at night, ז'נקו ז'ג'לה ז'כֶל יוֹלן אַליני: • When the dew fell on the camp at night, the manna

and Moses was distressed. at the entrance of each tent. 7717 was very angry, אָריזקלם בלהו למשפוזה איש קבות To Moses heard the people weeping, every clan apart, איד לקני ויאָר אָריזליו ויי

beobje nbou mes favor, that You have laid the burden of all this with Your servant, and why have I not enjoyed Your

- ועלגעבס אַת יְהוָע ועִאַכַן כּלַגַּע עַמִּעַוֹי: The people took to complaining bitterly before ז נִיְקִי הְעָם בְּמִתְאָלֶלִים רֶעְ בְּאָלֶנִי יְתֹּה וְיִמְתָּעִי יְהֹוָה וַיָּמָתַ יִּהֹתָה יָשִׁה יַשְׁיִם וּיִשְׁמִי יִהֹתָה וְיִהְוֹיִה וּשְׁרָּעִים יִשְׁיִם יִּבְּיִם יִּעִים בְּמִתְּאָלִים בּיִים בְּאַלָּנִים בְּעָר בְּאַלָּנִים בּיִבְּאָ בְּעָר בְּאַבָּים בּיִבְּאָ בְּעָר בְּעָר בְּאַבָּים בּיִבְּאָ בְּעָר בְעָר בְעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְעָר בְּעָר בְּער בְּעָר בְּעָר בְּעָר בְּער בְּעָר בְּער בְּעִיר בְּעָר בְּעָר בְּער בְּער בְעָר בְּער בְער בְּער בְּבְּיב בְּער בְּבְיב בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּער בְּבְיב ב
- ים אַל־מֹשֶׂה וּיַמְפָּלָל מַשֶּׁה יָאַרְיִיהְוֹה וַהְשַׂקָע יָאַרָ זְיִשְׁרָ וּיִשְׁלָל מַשֶּׁר וּיִלְיבָלָל מַשְּׁר יַּאָבָי אָלי הַיָּשׁ זָשְׁי יַיִּאָשׁ: מַיִּשְׁרָ יִּאָשָׁי אַלייַהוֹתְּלָע וּיִאַשָּׁל נייִשְׁלָע יַיִּאָשָׁי אַלייַהוֹת וּיִשְּׁלָע יַיִּאָשָׁי זייַ
- יִשְׂבָאָבְ וֹנְאַעֹּבְוּ עֹיִ יִאַבֹּלְנוּ בַּשָּׁב: suonottulg s tlət telir midst ni Therittir aft א וָהָאספְסָלְ אֲשֶׂר בְּקַרְבֹּוֹ הִתְאַנִיּ תַּאֲנָה נִיּשְׂבוּ נִיבְבֹּוּ גָם בְנָיּ
- בְּאֶבְמִבְיִם וֹאֶתַ-בְּחַגְּגִיר וֹאֶתַ-הַבְּצָּגְיִם וֹאֶתַ-הַשָּּגַיִים: אָת הקשׂאָים וְאָל We remember the fish that we used to eat free in

- וֹמְשָּׁהְ אַעוֹן מַדְּוֹעִי וֹבִיֹּבִי מַמְּמֶן כִּמְּמָם לְשָּׁב בַּשְּּמֶל:
- יְהֹוָהְ מִאָּב וּבְעִינָי מִתַּה רָע:
- בְּעִינֵיךְ לְשִׁוּם אֶת־מִשְּׁא כָּלְ־הַעֶּם הַזֶּה עֶלִי: III אַמָר מעשָה אֶל־יְהוֹה לאַר "Why have You dealt iII! וּלַאמֶר מעשָה אֶל־יְהוֹה לִמָה הַהֵּלֹּה לְלָבְה לָא־מִצְתִי הַוֹן

ותָקעוּ בַּהָן וְנָוֹעָדָוּ אַלְּירָ, כָּל־יהַערָה אָל־פָּתַח אָהָל מועד:	3	When both are blown in long blasts,* the whole company [of fighters]* shall assemble before you at the entrance of the Tent of Meeting;
ואם־באחת יתהעוּ ונועדוּ אליד הנשיאים ראשי אלפי יש	4	and if only one is blown, the chieftains, heads of

- Israel's contingents, shall assemble before you.
- 5 But when you sound short blasts,* the divisions הוְלְסְעוּ הְמַחֲלֵוֹת הַחֹנְים קּדְמַה: encamped on the east shall move forward;
- - 7 ארִיקעּוּ וְלָא תִּרְיְעוּ: אַת־הַקּהְל אֶת־הַקּהְל תְּתְקְעָוּ וְלָא תִּרְיְעוּ: 7 while to convoke [military bodies of] the congregation you shall blow long blasts, not short
- א הַנְיָ אַהְרוֹ הַכְּהְנִים יִתְקְעִוּ בַּחֲצִצְרֵוֹת וְהְיָוּ לְכֶם לְחָקָת עוֹלְם (אַ הְרָבְיבָם: The trumpets shall be blown by Aaron's sons, the priests; they shall be for you an institution for all time throughout the ages.
- 9 When you are at war* in your land against an מְּלְכִּיתְבָּאוּ מִלְתְמַה בְּאִרְצֶּלֶם עְלִּיתְצִּלְת בְּתְצִּצְרֶת When you are at war* in your land against an aggressor who attacks you, you shall sound short blasts on the trumpets, that you may be remembered before your God הוהי and be delivered from your enemies.
- או היוֹם שמחתקם וּבְראשִי חִדְשִׁיבְםֹ* וּתְקְעְתָם בְּחְצְצְרֶת And on your joyous occasions—your fixed festivals and new moon days—you shall sound the trumpets over your burnt offerings and your sacrifices of well-being. They shall be a reminder of you before your God: הודי I. have your God.
  - ון נְיְהִّי בִּשְׂנָה הְשָנֶית בַּחְדֶשׁ הְשַׂנִית בַּחְדֶשׁ הַשְּׁנִית בַּחְדֶשׁ הַשְּׁנִים בַּחְדֶשׁ נַעֲלָהׁ הְעָּגַן במַעל מִשְׁכָן הְעָרֵת: מַעל מִשְׁכָן הְעָרֵת: In the second year, on the twentieth day of the second month, the cloud lifted from the Tabernacle of the Pact
    - 12 and the Israelites set out on their journeys from מְּמִדְבֶּר סִינְי וִישִׁכְּן הְעָנְן : and the Israelites set out on their journeys from the wilderness of Sinai. The cloud came to rest in the wilderness of Paran
      - :הוהי קליפָי יְהוֹה בַּיִר־מֹשֶׁה 13 When the march was to begin, at הוהי's command through Moses,
- the first standard to set out, troop by troop, was נַּיְלִיצְבְאוֹ נַחְשֶׂון (נְיַלֵּשׁ הָּנְהַ בְּנְיִייְהוּדְהַ בְּרְאשׁנָה לְצַבְאוֹתָם וְעָׁלִּיצְבְאוֹ נַחְשֶׁוֹן (נִילָשׁ הָּנָה בְּרָאשׁנָה לְצַבְאוֹתָם וְעָלִיצְבָאוֹ נַחְשֶׁוֹן (נִילָשׁ בְּרָאשׁנָה בְּרָאשׁנָה לְצַבְאוֹתָם וְעָלִיצְבָאוֹ נַחְשֶׁוֹן (נִילָשׁ בְּרָאשׁנָה לְצַבְאוֹתָם וְעָלִיצְבָאוֹ נַחְשֶׁוֹן (נִילָשׁ בְּרָאשׁנָה בְּרָאשׁנָה לְצַבְאוֹתָם וְעָלִיצְבָאוֹ נַחְשֶׁוֹן (נִילְשׁנִינְבָב:
  - :וְאַלְּבְּאָ מַטְה בְּנֶי יִשְּׁשׁבֶּר נְתִּנְאֻל בְּרְצוּעְר: in command of the tribal troop of Issachar, Nethanel son of Zuar;
    - 16 and in command of the tribal troop of Zebulun, Eliab son of Helon.
  - : וְהוּרֶד הַמִּשְׁכְּן וְנָסְעִּוּ בְנְי־גַרְשׁוֹן וּבְנָי מְרְחִי נשֹׁאִי הַמִּשְׁכְן וְנָסְעִּוּ בְנְי־גַרְשׁוֹן וּבְנָי מְרְחִי נשֹׁאִי הַמִּשְׁכְן Gershonites and the Merarites, who carried the Tabernacle, would set out.

- 18 The next standard to set out, troop by troop, was the division of Reuben. In command of its troop was Elizur son of Shedeur;
  - יקיבּירְישׂהָי: 19 in command of the tribal troop of Simeon, Shelumiel son of Zurishaddai;
    - :אָלְיִפְרְ בְּן־הְעוּאָל מטָה בְנֵי־גֶד אֶלְיִפְרְ בַּן־הְעוּאָל מטָה בְנֵי־גֶד אֶלְיִפְרְ בַּן־הְעוּאַל Eliasaph son of Deuel.
- :וְסְעוֹּ הַקְהְלִים נֹשְׁאָיְ הַמִּקְדֶשׁ וְהַקִּימוּ אֶת־הַמִּשְׁכְּן עִדְּבֹאְם Then the Kohathites, who carried the sacred objects, would set out; and by the time they arrived, the Tabernacle would be set up again.
- 22 The next standard to set out, troop by troop, was the division of Ephraim. In command of its troop was Elishama son of Ammihud;
  - 23 in command of the tribal troop of Manasseh, Gamaliel son of Pedahzur;
    - יני: בְּנְימָקְ אֲבִידְן בָּן גִּדְעוֹנְי: 24 and in command of the tribal troop of Benjamin, Abidan son of Gideoni.
- וְנָּפְׁעְ הָגָל מְחָנֵה בְּנִידּדָן מְאָפְף לְכְּל־הְמַחֲנָּה לְצִבְאֹתְם וְעִּלִּ־צְבְאוֹ (זְנָשְׁרִּיבָ Then, as the rear guard of all the divisions, the standard of the division of Dan would set out, troop by troop. In command of its troop was Ahiezer son of Ammishaddai:
  - וְלִל־צְבָא מִטְה בְּנָי אִשֶּׁר פּנְעִיאָל בֶּרְעְכְרְן: in command of the tribal troop of Asher, Pagiel son of Ochran:
  - יבְינְינְ בְּּרְעִינְן: מְשְׁ הְיָגְע בְּרְעִינְן: and in command of the tribal troop of Naphtali, Ahira son of Enan.
  - 28 Such was the order of march of the Israelites, as they marched troop by troop.
- 29 Moses said to Hobab son of Reuel the Midianite, Moses' father-in-law, "We are setting out for the place of which הוה אתו אתו לכם לכה אתו והעקנו לך, קיהוף הבריטוב על־יִשׂרָאַל:

  בי־יְהוֹף הבְּר־טוב על־יִשׂרָאַל:

  בי־יְהוֹף הַבְּר־טוב על־יִשׂרָאַל:

  ביייִהוֹף אַנְחוֹנִי מְשׁה לַחְלֵּים וֹ אַנְחוֹנִי מִשְׁהַאָנוֹ וְהַטְבְנוֹ לִּרְ Moses' father-in-law, "We are setting out for the place of which הוה has said, 'I will give it to you.' Come with us and we will be generous with you; for הוה has promised to be generous to Israel."
  - נְאַכְּר אַלִיוּ לָא אַלֶךְ כִּי אִם־אָל־אַרְצִי וְאָל־מולְדְהָי אַלְךָ: 30 "I will not go," he replied to him, "but will return to my native land."
  - 31 He said, "Please do not leave us, inasmuch as you know where we should camp in the wilderness and can be our guide.*
- 32 So if you come with us, we will extend to you the הְּחָבִּה הִי יְהְנָה עְמְנֵּוּ וְהְיָה וֹ הְמָוֹב הָהוֹא אֲשֶׂר יַיִּטִיב יְהְנָה עְמְנֵּוּ הַתְּבֵּנוּ לְּךָ: הוהי grants us."
  - 33 They marched from the mountain of הוהי a distance הוהי her marched from the mountain of לְּבְנִיקְּם הָבְּרָ שִלְשׁת יִמִים וַאְרוֹן בְּרִית־יְהוֹה נֹפֶע לֹחָה: לֹפְנֵיקְם דְּבָרְ שִלְשׁת יִמִים לְתְּוּר לְתְם מְנוּתְה: The Ark of the Covenant of three days. The Ark of the Covenant of traveled in front of them on that three days' journey to seek out a resting place for them;